

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 9015010043
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9015010043.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: CRESCO Water park s. r. o., Hviezdoslavovo nám. č. 14, 811 02 Bratislava, IČO: 35 883 812, právne zastúpený: Mgr. Andrej Maar, advokát, Dunajská 6, 811 08 Bratislava, proti sťažovateľovi (predtým žalovanému): Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Nám. slobody 6, 810 06 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 15470/2015/B625-SV/32852 Ra zo dňa 10.06.2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/202/2015-53 zo dňa 19. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (predtým žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/202/2015-53 zo dňa 19. januára 2017 z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 1S/202/2015-53 zo dňa 19. januára 2017 podľa ust. § 191 písm. c/ a d/ zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „S. s. p.“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 15470/2015/B625-SV/32852 Ra zo dňa 10.06.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Trnava č. V/OU-TT-OVBP2-2014/00134/P1 zo dňa 26.03.2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 15470/2015/B625-SV/32852 Ra zo dňa 10.06.2015 odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. V/OU-TT-OVBP2-2014/00134/P1, OU TT-OVBP2-2014/007233/P1, OU TT-OVBP2-2015/000959/P1 zo dňa 26.03.2015 podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie stavebného úradu obce Vojka nad Dunajom č. 119/1644/2013-006/SOÚ k č. 119/2516/2012 zo dňa 14.10.2013 pre porušenie ust. § 3, § 32 a § 46 správneho poriadku, § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) v nadväznosti na § 10 ods. 1 písm. i)

vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, § 81 ods. 2 a § 88a ods. 1 a 2 stavebného zákona a § 8 ods. 2 písm. c), § 17 ods. 2 písm. e) vyhlášky č. 453/2000 Z. z. zrušil.

2. Stavebný úrad obec Vojka nad Dunajom rozhodnutím č. 119/1644/2013-006/SOU k č. 119/2516/2012 zo dňa 14.10.2013, právoplatným dňa 19.11.2013 podľa § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a stavebného zákona dodatočne povolil stavbu: „Tenisový kurt a dve volejbalové ihriská“, tenisový kurt na pozemkoch parc. č. 598/40, 593/144 a dve volejbalové ihriská na pozemku parc. č. 593/3 v k. ú. K. pre žalobcu a súčasne podľa § 82 ods. 1 stavebného zákona povolil jej užívanie na dobu určitú do 17.02.2016 podľa podmienok nájomnej zmluvy k pozemkom č. 001/BCD/2006 zo dňa 17.02.2006 na dobu 10 rokov od podpísania zmluvy.

3. Okresný úrad Trnava v konaní o preskúmaní rozhodnutia stavebného úradu mimo odvolacieho konania rozhodnutím č. V/OU-TT-OVBP2-2014/00134/P1, OU TT-OVBP2-2014/007233/P1 zo dňa 17.09.2014 zmenil právoplatné rozhodnutie stavebného úradu tak, že do výroku rozhodnutia, do podmienok pre užívanie stavby doplnil podmienku č. 8 v nasledovnom znení: „Regionálny úrad verejného zdravotníctva, Dunajská Streda, stanovisko č. RH/2014/00989/002-BM5 zo dňa 11.08.2014 s návrhom na kolaudáciu súhlasí. S užívaním stavby je možné súhlasiť za predpokladu dodržania podmienok vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 237/2009 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí“. Ostatné náležitosti rozhodnutia stavebného úradu ponechal v platnosti.

4. Žalovaný rozhodnutím č. 27101/2014/B625-SV/76294 Ra zo dňa 11.12.2014 podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Okresného úradu Trnava a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia bol postup Okresného úradu Trnava, ktorý nevychádzal pri preskúmaní rozhodnutia stavebného úradu mimo odvolacieho konania z právneho a skutkového stavu v čase vydania rozhodnutia stavebného úradu, ako to ustanovuje § 65 ods. 3 Správneho poriadku, ale doplnil podklady pre rozhodnutie a zmenil rozhodnutie stavebného úradu v rozpore s uvedeným ustanovením. Po novom prejednaní veci Okresný úrad Trnava vyššie uvedeným rozhodnutím rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie stavebného úradu obce Vojka nad Dunajom. Toto rozhodnutie žalovaný potvrdil napadnutým rozhodnutím č. 15470/2015/B625-SV/32852 Ra zo dňa 10.06.2015.

5. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že pri zrušení alebo zmene právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania je treba dbať na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté. To samozrejme neznamená, že dobromyseľne nadobudnuté práva nemôžu byť vôbec dotknuté rozhodovaním príslušného orgánu v mimo odvolacom konaní. Správny orgán je však v zmysle § 65 ods. 2 Správneho poriadku povinný zvážiť, či v konkrétnom prípade existuje vysoká pravdepodobnosť porušenia zákona v pôvodnom konaní a či záujem na striktnom dodržaní zákona prevyšuje záujem na zachovaní dobromyseľne nadobudnutých práv vyplývajúcich z právoplatného rozhodnutia a nadväzujúcich na toto rozhodnutie. V danom prípade prvostupňový aj druhostupňový správny orgán dospeli k záveru, že rozhodnutie zo dňa 14.10.2013, ktorým stavebný úrad obec Vojka nad Dunajom dodatočne povolil stavbu „Tenisový kurt a dve volejbalové ihriská“, bolo vydané v rozpore s hmotnoprávnym predpisom - stavebným zákonom, z dôvodu porušenia ustanovenia § 88a ods. 1, 2 a § 81 ods. 2 tým, že nebolo rozhodnuté o námietkach účastníka konania J. Y., ktoré sa týkali hlučnosti uvedenej stavby. Stavebný úrad v prvostupňovom konaní nezistil presne a úplne skutkový stav veci (nezistil či hlučnosť tenisového kurtu prekračuje limit stanovený vyhláškou MZ SR), ktorý možno zistiť výlučne v prvostupňovom konaní stavebného úradu a stavebný úrad je povinný v tejto súvislosti na základe dôkazov rozhodnúť o námietkach účastníkov konania.

6. V danom prípade krajský súd konštatoval, že pri posúdení otázky dobromyseľnosti, odôvodnenie ako prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, tak napadnutého rozhodnutia žalovaného je v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Je úlohou správneho orgánu zodpovedne posúdiť, či účastník nadobudol práva dobromyseľne alebo nie, pričom svoj záver musí v rozhodnutí dostatočne odôvodniť.

Prvostupňový správny orgán a rovnako ani žalovaný sa otázkou posúdenia, či žalobca nadobudol resp. nenadobudol práva dobromyseľne, vôbec nezaoberali. Krajský súd obidve rozhodnutia správnych orgánov pre absenciu dôvodov k otázke dobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí práv z rozhodnutia stavebného úradu obce Vojka nad Dunajom vyhodnotil ako nepreskúmateľné.

7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že je daný zákonný predpoklad na zrušenie preskúmaných rozhodnutí z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, ako aj z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Preto postupom podľa § 191 písm. c), d), S. s. p. obidve rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, v ktorej uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že krajský súd vyjadril nesprávny názor o tom, že „žalovaný sa pri preskúmaní rozhodnutia vôbec nezaoberal skutočnosťou, či práva žalobcu, nadobudnuté na základe právoplatného rozhodnutia boli, resp. neboli nadobudnuté dobromyseľne a či môžu byť zmenou alebo zrušením rozhodnutia dotknuté“. Súd podľa jeho názoru v rozsudku nesprávne aplikoval právnu normu - § 65 ods. 2 Správneho poriadku na zistený skutkový stav.

10. Sťažovateľ ďalej uviedol, že žalobca realizoval dotknutú stavbu bez stavebného povolenia, teda išlo o dodatočne povolenú stavbu (nelegálnu), čo znamená, že pred začatím stavebných prác žalobca nepožiadala podľa § 58 a nasl. Stavebného zákona o vydanie stavebného povolenia. Sťažovateľ má za to, že žalobca vedome nepožiadala o vydanie stavebného povolenia a začal stavať stavbu bez stavebného povolenia, pretože z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že predmetom jeho činnosti je aj „uskutočňovanie jednoduchých stavieb, drobných stavieb a ich zmien“, „uskutočňovanie stavieb a ich zmien“, ako aj „Poradenstvo v oblasti stavebníctva“. K výkonu uvedených živností je potrebný zodpovedný zástupca, od ktorého sa očakáva znalosť predpisov týkajúcich sa stavebníctva a s tým súvisiace právne predpisy.

11. Podľa názoru sťažovateľa je bezpredmetné, aby sa OÚ Trnava a žalovaný zaoberali dotknutím žalobcom ne/dobromyseľne nadobudnutých práv, vyplývajúcich z rozhodnutia stavebného úradu.

12. Sťažovateľ s poukazom na uvedené navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

13. Sťažovateľ zároveň navrhol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, pretože sa domnieva, že je vo verejnom záujme, aby podnikateľské subjekty, ako žalobca neriešili postavenie svojich stavieb až dodatočným povolením stavieb podľa § 88 ods. 1 a § 88a stavebného zákona. V prípade nepriznania odkladného účinku je vysoký predpoklad vzniku precedensu pre podobné podnikateľské subjekty, ktoré by mohli v stavebných konaniach postupovať podobne ako žalobca, čím by nielen správnym orgánom, ale aj subjektom, ktoré sú v susedstve nepovolených stavieb hrozila závažná ujma.

14. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca a uviedol, že je zarážajúce, že žalovaný dôvody kasačnej sťažnosti vidí najmä v správaní žalobcu pred začatím konania o dodatočnom povolení stavby, ktorého hlavnou úlohou je odstrániť nezákonný stav. Pritom dôvody pre zrušenie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby sám v zrušenom rozhodnutí videl v pochybeniach stavebných úradov. Žalovaný si nesprávne vyložil rozhodnutie krajského súdu, ktorý zrušil rozhodnutie žalovaného pre nepreskúmateľnosť, pretože žalovaný práva žalobcu nadobudnuté dobromyseľne nezohľadnil, nie z dôvodu, že by bol žalovaný vyhodnotil dobromyseľne nadobudnuté práva žalobcu nesprávne. Žalobca tiež uviedol, že predmet jeho podnikania nemá žiaden vplyv na nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného.

15. Žalobca je toho názoru, že žalovaný v kasačnej sťažnosti neuviedol také dôvody, ktoré by racionálne odôvodňovali nesprávnosť právneho posúdenia krajským súdom. Nie je mu zrejmé, prečo žalovaný

žiada o odkladný účinok kasačnej sťažnosti, pokiaľ príslušný stavebný úrad po dobu viac ako 18 mesiacov po právoplatnom zrušení dodatočného povolenia stavby nezačal konať podľa § 88a stavebného zákona. Nie je teda zrejmé, v čom spočíva riziko vážnej ujmy vrátenia právoplatnosti rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, ktorou žalovaný odôvodňuje potrebu priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 2 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

17. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

18. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

19. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

20. Kasačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 S. s. p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

22. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo, na základe žaloby sťažovateľa, preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. V/OU-TT-OVBP2-2014/00134/P1, OU TT-OVBP2-2014/007233/P1, OU TT-OVBP2-2015/000959/P1 zo dňa 26.03.2015. Tento podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku zrušil rozhodnutie stavebného úradu obce Vojka nad Dunajom č. 119/1644/2013-006/SOÚ k č. 119/2516/2012 zo dňa 14.10.2013 o dodatočnom povolení stavby „Tenisový kurt a dve volejbalové

ihriská“ a dočasnom povolení jej užívania pre porušenie ust. § 3, § 32 a § 46 správneho poriadku, § 66 ods. 1 Stavebného zákona, v nadväznosti na § 10 ods. 1 písm. i) vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, § 81 ods. 2 a § 88a ods. 1 a 2 stavebného zákona a § 8 ods. 2 písm. c), § 17 ods. 2 písm. e) vyhlášky č. 453/2000 Z. z.

23. Z priloženého administratívneho spisu vyplýva, že obec Vojka nad Dunajom rozhodnutím č. 119/1644/2013-006/SOU, č. 119/2516/2012 zo dňa 14.10.2013, právoplatným dňa 19.11.2013 podľa § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a Stavebného zákona dodatočne povolil stavbu: „Tenisový kurt a dve volejbalové ihriská“, tenisový kurt na pozemkoch parc. č. 598/40, 593/144 a dve volejbalové ihriská na pozemku parc. č. 593/3 v k. ú. K. pre žalobcu a súčasne podľa § 82 ods. 1 stavebného zákona povolil jej užívanie na dobu určitú do 17.02.2016, podľa podmienok nájmovej zmluvy k pozemkom č. 001/BCD/2006 zo dňa 17.02.2006 na dobu 10 rokov od podpísania zmluvy.

24. V mimoodvolacom konaní podľa § 65 ods. 1 Správneho poriadku, (začaté na základe oneskorene podaného odvolania účastníka konania), Okresný úrad Trnava preskúmal právoplatné rozhodnutie stavebného úradu a rozhodnutím č. V/OU-TT-OVBP2-2014/00134/P1, OU TT-OVBP2-2014/007233/P1 zo dňa 17.09.2014 ho zmenil tak, že do výroku rozhodnutia, do podmienok pre užívanie stavby doplnil podmienku č. 8 v nasledovnom znení: „Regionálny úrad verejného zdravotníctva, Dunajská Streda, stanovisko č. RH/2014/00989/002-BM5 zo dňa 11.08.2014 s návrhom na kolaudáciu súhlasí. S užívaním stavby je možné súhlasiť za predpokladu dodržania podmienok vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 237/2009 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí“. Ostatné náležitosti rozhodnutia stavebného úradu ponechal v platnosti.

25. Žalovaný rozhodnutím č. 27101/2014/B625-SV/76294 Ra zo dňa 11.12.2014, podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie zo dňa 17.09.2014 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia bol postup Okresného úradu Trnava, ktorý nevychádzal pri preskúmaní rozhodnutia stavebného úradu mimo odvolacieho konania z právneho a skutkového stavu v čase vydania rozhodnutia stavebného úradu, ako to ustanovuje § 65 ods. 3 Správneho poriadku, ale doplnil podklady pre rozhodnutie a zmenil rozhodnutie stavebného úradu v rozpore s uvedeným ustanovením. Žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol, že rozhodnutie stavebného úradu a rozhodnutie zo dňa 17.09.2014 nezodpovedajú zásade materiálnej pravdy, pretože v riadnom konaní vzniesol námietky účastník konania J. Y. a stavebný úrad v rozhodnutí vo výrokovej časti uviedol, že neboli vznesené námietky.

26. Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. V/OU-TT-OVBP2-2014/00134/P1, OU TT-OVBP2-2014/007233/P1, OU TT-OVBP2-2015/000959/P1 zo dňa 26.03.2015 v intenciách právneho názoru žalovaného, podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, rozhodnutie stavebného úradu obce Vojka nad Dunajom č. 119/1644/2013-006/SOU k č. 119/2516/2012 zo dňa 14.10.2013 pre porušenie ust. § 3, § 32 a § 46 Správneho poriadku, § 66 ods. 1 stavebného zákona v nadväznosti na § 10 ods. 1 písm. i) vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, § 81 ods. 2 a § 88a ods. 1 a 2 stavebného zákona a § 8 ods. 2 písm. c), § 17 ods. 2 písm. e) vyhlášky č. 453/2000 Z. z. zrušil. Konštatoval, že stavebný úrad rozhodol na základe neúplných podkladov.

27. Rozhodnutím č. 15470/2015/B625-SV/32852 Ra zo dňa 10.06.2015 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu a potvrdil ho. V odôvodnení uviedol, že stavebný úrad nezistil presne a úplne skutkový stav veci (či hlučnosť tenisového kurtu prekračuje limit stanovený vyhláškou MZ SR), ktorý možno zistiť výlučne v prvostupňovom konaní stavebného úradu a stavebný úrad je povinný v tejto súvislosti, na základe dôkazov, rozhodnúť o námietkach účastníkov konania.

28. Podľa § 66 ods. 1 Stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí

určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

29. Podľa § 81 ods. 2 Stavebného zákona, ak v priebehu uskutočňovania stavby dôjde k zmene technických predpisov, podľa ktorých bola spracovaná projektová dokumentácia, prihliada na ne stavebný úrad len vtedy, pokiaľ sa ich ustanovenia vzťahujú aj na stavby projektované a uskutočňované pred ich účinnosťou.

30. Podľa § 82 ods. 1 Stavebného zákona, kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.

31. Podľa § 88 ods. 1 písm. b/ Stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

32. Podľa § 88a ods. 1 a 2 Stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní. Ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

33. Podľa § 10 ods. 1 písm. i/ vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, stavebné povolenie obsahuje okrem všeobecných náležitostí rozhodnutie o námietkach účastníkov konania.

34. Podľa § 65 ods. 1 a 2 Správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2). Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

35. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti predovšetkým namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, pretože nesprávne aplikoval § 65 ods. 2 správneho poriadku, keď rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Z uvedených dôvodov kasačný súd zameral svoju pozornosť najmä na to, či krajský súd venoval náležitú pozornosť prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi oboch stupňoch vo vzťahu k aplikácii právnej úpravy ustanovenej v § 65 správneho poriadku na posudzovanú vec.

36. Popri obnove konania je preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania ďalším mimoriadnym opravným prostriedkom v zmysle príslušných ustanovení Správneho poriadku. Z hľadiska svojej právnej povahy má tento prostriedok charakter dozorového opravného prostriedku. Preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní sa môže vzťahovať na všetky druhy rozhodnutí vydaných v správnom konaní, vrátane rozhodnutí vydaných v rámci uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov (napr. obnova konania, protest prokurátora a pod.). Na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je právny nárok. Predpokladom na uplatnenie tohto opravného prostriedku je právoplatnosť rozhodnutia, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide o rozhodnutie prvostupňového orgánu alebo až druhostupňového

orgánu.

37. Na základe výsledkov preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania správny orgán rozhodnutie zruší alebo zmení. Či dôjde k zrušeniu alebo k zmene rozhodnutia posúdi správny orgán podľa okolností konkrétneho prípadu. Dôvodom na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia môže byť len nezákonnosť rozhodnutia. Takýto postup však nie je možný len pre nehospodárnosť, či neúčelnosť rozhodnutia alebo pre jeho formálne nedostatky, ak nemajú vplyv na obsah rozhodnutia, a pod. V záujme zachovania stability právnych vzťahov založených rozhodnutím zákon vylučuje zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, ak by takýmto postupom boli významne narušené práva nadobudnuté dobromyseľne.

38. Už v minulosti sa pojem dobromyseľnosť interpretoval tak, že sa ním rozumie poctivý a otvorený vzťah účastníka konania k správneho orgánu alebo k rozhodovanej veci. Účastník nesmie vyvolať skutkový omyl na strane správneho orgánu. Ak správny orgán dospeje k záveru, že rozhodnutím bol porušený zákon, môžu nastať dve situácie. Správny orgán rozhodnutie zruší (napr. ak nemalo byť vôbec vydané), alebo rozhodnutie zmení, ak bol nesprávne zistený skutkový stav, alebo ak došlo k nesprávnej interpretácii príslušného predpisu.

39. Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva.

40. Či je právoplatné rozhodnutie v rozpore s hmotným právom musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. To predstavuje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, t. j. zabezpečiť potrebné skutkové zistenia a tiež stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, ako aj orgánu, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal. Tento proces nemožno zrušením rozhodnutia posunúť do pôvodného konania a až tam zisťovať, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona, a ak áno, či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka (prípád § 65 ods. 3 Správneho poriadku).

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vyslovil názor publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. R 27/2003, v zmysle ktorého preskúmanie rozhodnutí v mimo odvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov. Zrušenie takto preskúmaného rozhodnutia prichádza do úvahy len vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané a konanie treba zastaviť, alebo vtedy, keď pre nevyhnutnosť vykonania ďalšieho dokazovania je z hľadiska rýchlosti, či hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opätovne rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení. Novým, zákonu zodpovedajúcim spôsobom tak určí práva, ktoré boli preskúmaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom, či v nesprávnom rozsahu priznané. Pri oboch týchto alternatívach je správny orgán povinný dbať na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv.

42. Podľa názoru kasačného súdu skutočnosť, ktorú sťažovateľ namietal, teda že žalobca nebol dobromyseľný, pretože vedome ignoroval zákon, keď dotknutú stavbu realizoval bez stavebného povolenia, a preto je bezpredmetné, aby sa OÚ Trnava, ako aj žalovaný zaoberali dotknutím žalobcom ne/dobromyseľne nadobudnutých práv, neobstojí ako argument spochybňujúci správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Správny poriadok v ustanovení § 65 ods. 2, ktoré stanovuje postup pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania, v prípade zmeny alebo zrušenia rozhodnutia zaväzuje správny orgán vysporiadať sa v takomto rozhodnutí s dobromyseľne nadobudnutými právami, bez ohľadu na to, o aké rozhodnutie sa jedná. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia Okresného úradu Trnava, ktoré bolo rozhodnutím žalovaného potvrdené, a ktorým okresný úrad v konaní podľa § 65 Správneho poriadku zrušil rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby kasačný súd zistil, že v oboch rozhodnutiach sa správne orgány s otázkou dobromyseľne nadobudnutých práv

žalobcu nevysporiadali. Sťažovateľ uviedol, že v predmetnom správnom konaní jednoznačne vyplynula nedobromyseľnosť žalobcu, ktorú odvodil od skutočnosti, že ako stavebník nepodal žiadosť o vydanie riadneho stavebného povolenia, na základe čoho má za bezpredmetné zaoberať sa dotknutím žalobcom ne/dobromyseľných práv, vyplývajúcich z rozhodnutia stavebného úradu, preto nie je potrebné sa s nimi zvlášť zaoberať v odôvodnení rozhodnutia.

43. Najvyšší súd vo vzťahu k uvedeným kasačným námietkam uvádza, že stavebný zákon v ustanoveniach o dodatočnom povolení stavby, ktoré je síce následkom vedomého ignorovania zákona zo strany stavebníka nedegraduje rozhodnutie, ktorým stavebný úrad stavbu dodatočne povoľuje po splnení podmienok, v zmysle § 88a Stavebného zákona, ako rozhodnutie s nižšou právnou silou ako je rozhodnutie o stavebnom povolení v zmysle § 66 Stavebného zákona. V konaní o dodatočnom povolení stavby sa podľa ust. § 88a ods. 7 Stavebného zákona primerane použijú aj ustanovenia § 58 až 66 Stavebného zákona. Teda práva stavebníka, ktoré nadobudne vydaním povolenia o dodatočnom povolení stavby v prípade jeho súčinnosti v zmysle § 88a Stavebného zákona sú nadobudnuté ako práva nadobudnuté zo stavebného povolenia vydaného podľa ust. § 66 Stavebného zákona. Bez ohľadu na to, či správny orgán posúdil práva nadobudnuté zrušovaným rozhodnutím v zmysle ust. § 65 Správneho poriadku ako dobromyseľne nadobudnuté alebo nie, je jeho povinnosťou sa s touto otázkou v odôvodnení rozhodnutia, ktorým rozhodnutie mení alebo ruší, vysporiadať.

44. Najvyšší súd pri svojom rozhodnutí prihliadol aj na obsah rozhodnutia č. 119/1644/2013 - 006/ SOÚ zo dňa 14. 10. 2013 v spojitosti s rozhodnutím OU TT- OVB2-2014/007233/Pl zo dňa 17. 09. 2014, z obsahu, ktorých zistil, že i keď vo výroku prvostupňového rozhodnutia stavebný úrad uviedol, že zo strany účastníkov konania neboli vznesené námietky, v bode 7. rozhodnutia a v jeho odôvodnení sa vysporiadal s požiadavkou účastníka konania, J. Y., ktorý na ústnom pojednávaní dňa 04. 06. 2013 nevzniesol námietku voči realizácii stavby, teda voči vydaniu dodatočného stavebného povolenia žiadal len, aby stavebník uskutočnil účinné opatrenia na zamedzenie hlučnosti a prašnosti smerom na jeho rekreačnú chatu. Túto požiadavku stavebný úrad akceptoval v rozhodnutí zo dňa 17.09.2014 doplnením podmienok pre užívanie stavby pod bodom č. 8. Neobstoje preto tvrdenie, že stavebný úrad sa nevysporiadal so vznesenými námietkami účastníkov konania.

45. Práve uvedené skutočnosti a formálne nedostatky boli pre rozhodnutie najvyššieho súdu určujúce a v danom prípade sa stotožnil s názorom krajského súdu v tom, že sťažovateľ, ako aj Okresný úrad Trnava sa vo svojich rozhodnutiach opomenuli vysporiadať s otázkou dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu, a z tohto dôvodu ich je potrebné považovať za nepreskúmateľné.

46. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v zmysle ust. § 461 S. s. p.

47. Kasačný súd k návrhu sťažovateľa o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti vzhľadom k rozhodnutiu o kasačnej sťažnosti konštatuje, že právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu mu nehrozí závažná ujma, a preto nebol dôvod na priznanie odkladného účinku podľa § 447 ods. 1 S. s. p. Keďže najvyšší súd rozhodol vo veci, nebol dôvod na vydanie osobitného rozhodnutia o odklade vykonateľnosti.

48. O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 467 ods. 1 S. s. p. v spojení s § 167 ods. 1 S. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

49. O výške náhrady trov kasačného konania rozhodne krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.

mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.